

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania po pierwsze rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 11) oraz po drugie decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71) w zakresie w jakim na mocy tych aktów w wykazie osób i podmiotów, których fundusze i zasoby gospodarcze zostały zamrożone umieszczono podmiot o nazwie „Morison Menon Chartered Accountant”.

Sentencja

- 1) *Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.*
- 2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

—————

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2011 r. — Budziewska przeciwko OHMI — Puma AG Rudolf Dassler Sport (wyobrażenie pumy)

(Sprawa T-666/11)

(2012/C 109/32)

Język skargi: Polski

Strony

Strona skarżąca: Danuta Budziewska (Łódź, Polska) (przedstawiciel: J. Masłowski, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Puma AG Rudolf Dassler Sport (Herzogenaurach, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 23 września 2011r. w sprawie R 1137/2010-3, oddalającej odwołanie strony skarżącej od decyzji unieważniającej prawo do wzoru przemysłowego; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: wzór przemysłowy (wyobrażenie pumy) zarejestrowany pod numerem 697016-0001, na rzecz strony skarżącej opublikowany w biuletynie wzorów wspólnotowych z dnia 2 maja 2007r.

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: projekt wzoru przemysłowego nie spełnia definicji wzoru, o którym mowa w art. 3 ust. a Rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. L3 z 5.1.2002, str. 1), ponadto nie spełnia wymagań zawartych w art. 4-9 rzeczonoego Rozporządzenia oraz inne przyczyny nieważności, na podstawie art. 25 ust.1 lit. c,d,e,f,g rzeczonoego Rozporządzenia

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie prawa do wzoru przemysłowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 6 ust. 1 Rozporządzenia nr 6/2002 poprzez odmowę nadania indywidualnego charakteru wzorowi przemysłowemu zgłoszonemu przez stronę skarżącą.

—————

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2011 r. — VIP Car Solutions przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-668/11)

(2012/C 109/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: VIP Car Solutions SARL (Hoenheim, Francja) (przedstawiciel: adwokat G. Welzer)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego na rzecz VIP Car Solutions SARL kwoty 1 408 000 EUR;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca domaga się naprawienia szkody oraz krzywdy, jakie miała ponieść w związku z decyzją Parlamentu z dnia 24 stycznia 2007 r. w przedmiocie odrzucenia jej oferty złożonej w ramach przetargu dotyczącego przewozu członków Parlamentu Europejskiego samochodami i mikrobusami z szoferem w trakcie trwania sesji w Strasburgu (nr PE/2006/06/UTD/1) (1). W wyroku z dnia 20 maja 2009 r. w sprawie T-89/07 VIP Car Solutions przeciwko Parlamentowi (2) Sąd stwierdził nieważność wspomnianej decyzji.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące istotne uchybienia po stronie Parlamentu, które doprowadziły do powstania szkody i krzywdy:

- naruszenie obowiązku podania do wiadomości ceny proponowanej przez podmiot, któremu udzielono zamówienia;
- naruszenie obowiązku uzasadnienia, jako że Parlament nie udostępnił żadnych informacji na temat charakterystyki i zalet wybranej oferty, oraz
- oczywisty błąd w ocenie, ze względu na fakt, że Parlament nie oparł decyzji o odrzuceniu oferty na uprzednio określonych w zaproszeniu do składania ofert kryteriach wyboru oferty i przyznania zamówienia.

(¹) Dz.U. 2006/S 177-187988.

(²) Zb.Orz. s. II-1403.

Skarga wniesiona w dniu 6 stycznia 2012 r. — Provincie Groningen i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-15/12)

(2012/C 109/34)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Provincie Groningen (Groningen, Niderlandy); Provincie Friesland (Leeuwarden, Niderlandy); Provincie Drenthe (Assen, Niderlandy); Provincie Overijssel (Zwolle, Niderlandy); Provincie Gelderland (Arnhem, Niderlandy); Provincie Flevoland (Lelystad, Niderlandy); Provincie Utrecht (Utrecht, Niderlandy); Provincie Noord-Holland (Haarlem, Niderlandy); Provincie Zuid-Holland ('s-Gravenhage, Niderlandy); Provincie Zeeland (Middelburg, Niderlandy); Provincie Noord-Brabant ('s-Hertogenbosch, Niderlandy); Provincie Limburg (Maastricht, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci P. Kuypers i N. van Nuland)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2011 r. w sprawie N 308/2010 lub — posiłkowo — stwierdzenie nieważności w części, w której beneficjentami systemu pomocy są organizacje ochrony przyrody, lub — w dalszej kolejności — stwierdzenie nieważności w części, w której beneficjentami systemu pomocy są organizacje zagospodarowania przestrzennego;
- bciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący nieprawidłowego zastosowania art. 107 ust. 1 TFUE i naruszenia prawa Unii Europejskiej

— Ochrona przyrody w Niderlandach jest usługą świadczoną w interesie ogólnym w rozumieniu art. 2 Protokołu nr 26 w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym. Unijne prawo konkurencji nie ma zatem zastosowania.

— Podmioty zarządzające środowiskiem, organizacje ochrony przyrody a w każdym razie organizacje zagospodarowania przestrzennego zostały niesłusznie zakwalifikowane jako przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

— System pomocy w związku z obowiązującymi w nim warunkami nie daje żadnej korzyści gospodarczej odbiorcy w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

— Komisja błędnie zastosowała czwartą przesłankę wskazaną w wyroku Trybunału z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00 Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg, s. I 7747.

— System pomocy nie prowadzi do zakłócenia handlu między państwami.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia zgodnie z art. 296 ust. 2 TFUE

Skarga wniesiona w dniu 6 stycznia 2012 r. — Stichting Het Groninger Landschap i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-16/12)

(2012/C 109/35)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Stichting Het Groninger Landschap (Haren, Niderlandy), Vereniging It Fryske Gea (Olterterp, Niderlandy); Stichting Het Drentse Landschap (Assen, Niderlandy); Stichting Landschap Overijssel (Dalfsen, Niderlandy); Stichting Het Geldersch Landschap (Arnhem, Niderlandy); Stichting Flevoland (Lelystad, Niderlandy); Stichting Het Utrechts Landschap (De Bilt, Niderlandy); Stichting Landschap Noord-Holland (Heiloo, Niderlandy); Stichting Het Zuid-Hollands Landschap (Rotterdam, Niderlandy); Stichting Het Zeeuwse Landschap (Wilhelminadorp, Niderlandy); Stichting Het Noordbrabants Landschap (Haaren, Niderlandy); Stichting Het Limburgs Landschap (Lomm, Niderlandy); Vereniging tot behoud van Natuurmonumenten in Nederland ('s-Graveland, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci P. Kuypers i N. van Nuland)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2011 r. w sprawie N 308/2010 lub — posiłkowo — stwierdzenie nieważności w części, w której beneficjentami systemu pomocy są skarżący;